

har erkjendt for at være heldig, og som den har brugt som Argument for, at alle Contoirchefer gjennemgaaende faa en og samme Løn, uagtet det ogsaa fra Regjeringens Side erkjendes, at Arbejdet og Ansvaret for de forskjellige Contoirchefer kan være høist forskjelligt. Det, som opnaaes ved at beholde lige Lønninger for alle Embedsmænd i samme Klasse, er dette, at man saa aldeles ikke har nogen Banffelighed ved en senere Omfordeling af Forretningerne mellem de forskjellige Afdelinger i samme Klasse, hvormod man ved en forskjellig Lønning altid støder paa den Banffelighed, at Lønningen er bestemt netop med Hensyn til det Arbejde, der har været paalagt den Vedkommende, dengang han ansattes i Embedet. Det er dette Argument, som Udvalget troer med fuld Føie kan gjøres gjældende ogsaa for de Classer Embedsmænd, hvorom det her gjælder, altsaa for Departementschefer og Directeurer. Men dertil kommer, at Udvalget vilde finde det heldigt, om Regjeringen ved Siden af den mere udvidede Myndighed og den større Forretningskreds, som for Tiden er overdragen Directeurerne, maatte finde Anledning til ogsaa at give Departementscheferne eller Cheferne for de øvrige ministerielle Afdelinger en lignende Myndighed. Det er Udvalgets Opfattelse, forsaavidt det har været istand til at bedømme disse Forhold, at Ministrene meget ofte alffor meget belemres med Forretningernes Detail, og at det vilde være heldigt, om man indrømmede Cheferne for de enkelte ministerielle Afdelinger en større Bemyndigelse til at afgjøre en stor Mængde, ja den allerstørste Mængde af Forretningernes Detail, for derved at befrie de cærede Ministre for det Besvær, som den store Detail absolut maa forvolde dem. Det er derfor, at Udvalget foreslaaer at kalde alle de Chefer, der umiddelbart under Ministrene sættes i Spidsen for et heelt Ministerium eller for en enkelt Afdeling af samme, Directeurer. Lønnen for Directeurerne har Udvalget foreslaaet sat fra 2,600 Rd. til 3,400 Rd. med 5aarigt Alderstillelag af 200 Rd. Dette afviser fra Lovforslaget i to Henseender. For det Første deri, at dette gaaer til et Maximum af 3,600 Rd., og for det Andet deri, at der end-

videre i Lovforslaget er sat 5aarige Alderstillelag, medens Udvalget, som bemærket, i Genhold til hvad der ellers er opstillet som Regel i de Lønningslove, vi hidtil have behandlet, og hvad der ogsaa gjælder i den nuværende Lønningslov, har foreslaaet fastsat Alderstillelaget tilstaaet for hvert 5te Aar. — Som de cærede Herrer ville see af Lovforslagets § 2, gaaer dette ud paa at fastsætte Departementschefernes Antal til 12, nemlig 2 for Justitsministeriet, 2 for Indenrigsministeriet, 1 for Kirke- og Undervisningsministeriet, 2 for Finantsernes Centralbestyrelse, 1 for Skattevæsenet, 1 for Postvæsenet og endelig 3 for Revisionen. Det tilføies dog, at 1 Departementschefspost bortfalder, naar Omordningen af Islands Bestyrelse er fastsat, og dette er en af de 2 Departementschefsposter, der forlanges bevilgede for Justitsministeriet. Det er nu Udvalgets Formening, at der ikke er Anledning til i denne Lov at tage nogen som helst Bestemmelse med Hensyn til denne Departementschef for den islandfke Forvaltning, ligesom Udvalget overhovedet er enig om af dette Lovforslag at udelukke Alt vedkommende Bestyrelsen af Island. Udvalget gaaer derved ud fra, at det dog forhaabentlig ikke skal vare saa længe, inden Alt, hvad der vedkommer den islandfke Forvaltnings Sag, bliver bragt til endelig Ordning, og at det derfor findes mindre passende i en Lov, der, om den end skal underkastes en Revision, dog maa antages at skulle blive af mere stabil Natur, at optage saadanne Bestemmelser, som man ventet meget snart vilde være overflødige; men dertil kommer tillige den Betragtning, at Udvalget maa finde det heldigst, at hele dette islandfke Forfatnings- og Forvaltningspørgsmaal, saa at sige, aarlig ved Finantslovens Behandling vender tilbage til Rigsdagen og bliver kaldet tilbage i dens Grindring. Udvalget troer, at man paa den Maade vil bringe Ordningen af hele denne Sag under et stedse tilbagevendende Tryk, der ikke kan være Andet end heldigt for en snarlig endelig Ordning, og som det maa ansees at være i alle Parters velforstaaede Interesse at erholde. Det er væsentlig den samme Betragtning, som jeg nu omtalte, der gjør, at udvalget foreslaaer kun at bevilge een Direc-